

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
31. května Léta Páně 2026

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 6

ČERVEN

D u c h a S v a t é h o

jsme letos slavili hned dvakrát. Poprvé již 26. dubna, kdy šest našich mladých přijalo svátost biřmování, k níž se ve svém článku vrací náš jáhen Jan. Podruhé to bylo již s celou církví 24. května o slavnosti Seslání Ducha Svatého, kdy ke svatému přijímání poprvé přistoupilo třináct našich dětí, které se nám v tomto čísle Vinice krátce představí. Svaté přijímání a Letnice spolu zdánlivě moc nesouvisí, vždyť eucharistii ustanovil Ježíš o Velikonocích. Ve většině jazyků se však pro tuto svátost používá slovo odvozené od latinského *communio* neboli *společenství*. Zřejmě tedy nejde jen o přijímání Krista ukrytého

v chlebu a vínu a společenství s ním, ale i o společenství nás navzájem. Slovo přijímání tím získává širší význam, totiž i vzájemné přijímání těch, které Kristus shromažďuje kolem svého stolu. A to je safra obtížné, to nejde bez Ducha Svatého! Aby toho nebylo málo, je tu ještě slavnost Nejsvětější Trojice, o jejímž tajemství roztáhá v rubrice Prostor naše sestra Jana. Úžasnou zprávou svěřenou nám křesťanům je, že Bůh není jednotlivec, ale společenství, kde Duch Svatý tvoří jednotu Otce a Syna. A tak si 31. května, kdy toto číslo Vinice vychází, připomínáme Ducha Svatého i potřetí.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Vážené a milé farnice, vážení a milí farníci, na květnovém setkání Pastorační rady byly projednávány praktické záležitosti týkající se pravidelného chodu farnosti. Otec Artur sdělil, že již vzniká tým lidí, kteří se starají o květinovou výzdobu kostela sv. Václava. Také práce na opravě varhan pokračují, ale vzhledem k technické náročnosti celé akce bude oprava probíhat pouze v jedné etapě. Na farním účtu se díky pravidelným účelovým sbírkám daří shromažďovat prostředky, i když dlouhá cesta ke konečné částce, kterou na opravu potřebujeme, je ještě před námi.

Probíraly se také větší akce ve farnosti, které se v blízké budoucnosti budou konat, jako je společný výlet farnosti v sobotu 30. května do Plzně a do Starého Plzně či výlet pro seniory plánovaný na pátek 12. června do poutního místa Hrádek u Vlašimi a do Vlašimi. Obě akce jsou již díky jejich organizátorům po praktické stránce pečlivě zajištěny, a tak se můžete těšit, pokud se některé z nich zúčastníte, na program duchovní i kulturní.

S výhledem na blížící se léto a školní prázdniny byl stanoven letní pořad bohoslužeb. Najdete jej na poslední straně v sekci Pozvání (pozor, začíná již od neděle 28. června!) a také bude včas vyvěšen na nástěnkách a zveřejněn na farním webu.

Protože nám léto uteče jak voda, je nutné plánovat už před létem akce podzimní, a tak se dále hovořilo o pravi-

delných velkých událostech ve farnosti, které připadají na září. Jde o náš Farní den v neděli 20. září a Svatováclavský průvod, který proběhne v pondělí 28. září. V oba tyto dny bude jedna mše sv. v 10.00 v kostele sv. Václava. Pro zdárný průběh takových akcí je nutné některé věci zajišťovat s velkým předstihem, proto bylo toto téma otevřeno již nyní. Také se již začaly plánovat i akce zimní, neboť z pravidelných setkání nad otázkami naší víry, které se od letošního jara konají v naší farnosti, vzešel zájem farníků a farnic o hlubší rozhovor či přednášku na téma „Zpověď a duchovní rozhovor“. To se jeví jako výborné téma pro jeden ze „Zimních večerů u sv. Václava“ v sezóně 2026–2027, stejně tak jako další, které bylo navrženo, a tím je „Hospodaření v církvi“. Pastorační rada se spolu s naším panem farářem pokusí oslovit odborníky, kteří by přijali pozvání na některý ze Zimních večerů a na tato témata promluvili.

Léto je před námi, stejně jako plány a úkoly ve farnosti, kterých není málo, tak si vyprošujme Boží pomoc, radu i požehnání pro naše konání a záměry. Příští setkání Pastorační rady bude v úterý 23. června 2026 v 19.00 v sále kostela sv. Václava.

VF

Farní charita (1 Kor 13,3n)

Milí přátelé,

výlet pro seniory v pátek 12. června na poutní místo Hrádek u Vlašimi a do Vlašimi začne srazem v 7.45 hod. v Minské, návrat předpokládáme do 18.00 hod. Platbu 200 Kč/os. uskutečníme při odjezdu.

Pokud někdo potřebuje půjčit nějakou zdravotní pomůcku, může se také na nás obrátit, některé můžeme zajistit.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz

č. účtu: 3400038319/0800

Poděkování

Život naší farnosti stojí z velké části na dobrovolnících, kteří zdarma věnují často velké množství svého času tomu, abychom se u nás cítili dobře. Některé tyto služby jsou dobře vidět, jiné probíhají ve skrytosti. K těm druhým patří péče o květiny, které je třeba připravit dřív, než v neděli do kostela vstoupíme, a někdy se pak o ně starat i přes týden.

Tuto službu až do letošních Velikonoc prováděla paní Marcela Neradová, která byla dříve kostelnicí u sv. Václava. Za nádhernou květinovou výzdobu tohoto kostela, o kterou se s láskou a pečlivostí sobě vlastní starala několik let, jí chceme moc poděkovat.

vděční farníci

MINIROZHOVORY s prvokomunikanty

V květnu proběhla malá sonda do myslí dětí, které se letos připravovaly na první svaté přijímání. Měly o sobě říct, co mají rády a každý se sám zamýšlel nad otázkami – Co pro mne znamená, že budu chodit k přijímání? Je to pro mne důležité a proč?

Sam, 8 let

Chtěl bych víc chápat věci o Bohu. Znamená to pro mě být s Ním, více se modlit a modlit se za ostatní lidi, aby taky uvěřili.

Mám rád fotbal, StarWars, hodně rád výlety a když jedem k moři.

Ben, 8 let

Je to důležité, protože chci být blíž k Bohu.

Ve volném čase si rád hraji s bráchou Kilim, mám rád fotbal, sporty a Minecraft.

Alex, 9 let

Chci víc rozumět Bohu a být s Ním víc.

Mám rád fotbal, hraji tenis a rád si hraji s kamarády.

Vilda, 7 let

Mám rád Boha a chci Mu být blíž.

Ve volném čase hraji florbal, mám rád basket, baví mě škola, nejvíce plavání a tělocvik.

Týna, 9 let

Chtěla bych se s Bohem sblížit a беру to jako další krok mého života.

Baví mě fotbal a nový cirkus. Mám ráda být venku s pejsky, které mám také ráda. Chodím ráda na výlety.

Roxy, 7 let

Znamená to pro mě, že mohu být víc s Bohem a potom mohu jít i ke svátosti biřmování.

Ve volném čase si ráda hraji s bráchou, hraji fotbal a stavím si lego.

Noemka, 7 let

Znamená to, že budu víc s Bohem a sblížím se s Ním.

Mám ráda bazén, sporty a ráda si kreslím.

Sára, 8 let

Baví mě gymnastika a těším se na prázdniny u babičky.

Pavlík, 8 let

Znamená to, že budu moct být s Bohem a jsem rád, že tam můžu být.

Rád hraji všechny deskové hry a stavím si z lega.

Dorotka, 9 let

Pro mne to znamená něco jako křest a že jsme nebi blíž a těším se, že konečně přijmu tělo Kristovo.

Ráda si kreslím, čtu a hraji si s legem.

Apolenka, 7 let

Nemůžu se dočkat, až ochutnám proměněnou hostii a věřím, že potom budu více věřit v Boha.

Ráda se koukám na televizi, vyrábím náramky z gumiček a hraji si venku.

*Děti ke svatému přijímání připravovala a otázky jim položila
Anička Kalcovská*

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Stríkačka

Nedávno zažila vršovická farnost biřmování několika mladých sourozenců v Kristu. Biřmování se obvykle chápe jako potvrzení (confirmatio) křtu přijatého v dětství. Tradičně se označuje jako svátost křesťanské dospělosti. To je jistě všechno pravda. Nicméně zdá se, že mnohdy se až příliš klade důraz na to, co svátost dává příjemci, zatímco se příliš nemluví o přínosu pro komunitu. Tak třeba na jednom oficiálním církevním webu se lze dočíst, že představíme-li si svátosti jako stríkačky, z nichž proudí místo vody Boží milost, je svátost biřmování jednou z takových stríkaček a byla by škoda, kdyby zůstala uzavřena (teologie vskutku brilantní...).

Je jistě pochopitelné, že ten, kdo křest přijal jako nemluvně a nemohl ho vědomě prožít, vnímá biřmování především jako jeho prohloubení či dovršení. Chceme-li ale pochopit, co vše biřmování znamená, neměli bychom zapomenout, že pokud někdo přijímá křest v dospělosti, je zároveň ihned biřmován (a samozřejmě má také účast na stole Páně). To je původní praxe církve, zatímco časové odtržení iniciačních svátostí je až důsledkem zavedení křtu nemluvnat a týká se jen naší římskokatolické církve, a to až od středověku. Je to tedy praxe odvozená. Prakticky všechny východní církve udělují všechny tři iniciační svátosti i nemluvnatům naráz. Aby se biřmování neredukovalo jen na jakýsi „náhradní“ křest, je dobré vnímat ho v těsném „sousedství“ křtu.

Smysl svátostí lze dobře vysvětlit pomocí symbolů, které liturgie užívá – při biřmování je to vkládání rukou a pomazání olejem. Nesměly by ovšem být zakrnělé. Redukce klíčových symbolů na minimum, pod heslem „K platnosti to stačí“, je bohužel běžná „nemoc“ našich bohoslužeb. Symboly, které mají zhmotnit hojnost Boží milosti, jako by ukazovaly opak. Místo ponoření do vody pár kapek na hlavu, místo rozlámaného chleba kulaté oplatky (srov. 1Kor 11,24), místo oplývajícího kalichu doušek na dně (srov. Žl 23,5). A tak bychom mohli pokračovat...

Nový zákon na místech, z nichž se odvozuje biřmování, mluví o vkládání rukou (Sk 8,15-17; 19,6; Žd 6,2). Je to epikletické gesto, tzn. že značí svolávání Ducha Svatého, který posvěcuje, proměňuje, uzdravuje, zmocňuje, pověřuje. Zarážející je, že z ritu biřmování prakticky vymizelo. Ještě ve 12. stol. je v Římě doloženo vkládání rukou jednotlivě na hlavy biřmovanců. V tridentské liturgii, která byla zavedena v 2. pol. 16. stol. a kterou ještě ti starší z nás pamatují, bylo nahrazeno pouhým vztažením rukou nad všechny biřmovance společně. Teprve liturgická obnova před půl stoletím vkládání opět zavádí, ovšem v těžko proveditelné formě, kterou také málokterý biřmující dodržuje: zatímco palcem maže ve formě kříže čelo olejem, má zároveň vložit ruku na hlavu. Může se to zdát jako ritualistické hnidopišství, ale je zde zvláštní nesou-

lad, který ukazuje hlouběji: na straně jedné rituál svátosti nemocných s vkládáním rukou na hlavu výslovně počítá, přičemž Bible mluví jen o modlitbě nad nemocným (Jak 5,14). Na straně druhé u biřmování jako bychom viděli snahu plnohodnotné vkládání rukou zastříti. Proč nebyla obnovena výše zmíněná středověká praxe, která by nejlépe odpovídala Bibli? Vkrádá se domněnka, že nejspíš proto, aby se zamezilo podobnosti s vkládáním rukou při svěcení jáhnů, kněží a biskupů - aby se příliš nezdůrazňovalo všeobecné kněžství všech. S potěšením lze ale konstatovat, že někteří biskupové se k vkládání rukou na hlavy jednotlivých biřmovanců spontánně vracejí.

Záhy se k vkládání rukou připojilo také pomazání olejem. Jak se dovídáme z nejstarších mimobiblických pramenů, hned po vystoupení z křestní vody byli novokřtěnci pomazáváni (chrismare) směsí oleje a vzácných vonných balzámů zvanou křížmo (chrisma). V pozadí můžeme vidět antickou praxi potřít po koupeli celé tělo olejem, resp. voňavkou. Tedy běžný úkon, který v liturgii dostává duchovní význam, podobně jako se stolování stává bohoslužbou (poslední

Nejsvětější Trojice - tajemství

Slavnost Nejsvětější Trojice nás vede k úžasu nad Bohem. Nemůžeme ho plně pochopit, protože nás přesahuje. A přesto se dává poznat jako společenství tří osob žijících v dokonalé jednotě a lásce. Otec, Syn a Duch Svátý - jeden Bůh, který je vztah, sebevydání a důvěra. Tato božská jednota není uzavřená, ale tvořivá: je pramenem všeho, co existuje,

večeře). V Bibli je slovo pomazání velmi frekventované (např. 1Sam 16,13; Lk 4,18). Význam je podobný jako u vkládání rukou: vyvolení a pověření.

Snad lze uzavřít, že biřmování není jen jakýmsi dotažením či prohloubením pozapomenutého křestního obmytí, ale svébytným vyjádřením křesťanské důstojnosti, posvěcení a poslání mít podíl na Kristově kněžském, královském a prorockém úkolu. Když pak jsou týmž křížmem mazány ruce kněží a hlavy biskupů i králů, je to vlastně jen konkretizace tohoto základního posvěcujícího pomazání (srov. 1Jan 2,27).

Jan Rückl

Při přečtení Jendova textu mi došla zajímavá souvislost. Ježíše nazýváme Kristus, latinsky Christus. Vidíte tu podobu s názvem vonného oleje, kterým se pomazání provádí? Kristus totiž znamená Pomazaný, ostatně stejně jako hebrejské Mašiach, Mesiáš. Pomazáním křížmem se tedy stáváme Kristu podobnými a jsme zapojeni do jeho mesiášského poslání.

MiM

a ukazují směr, k němuž jsme jako lidé voláni.

„Celý tento vesmír, tyto hvězdy nad našimi hlavami, tyto lesy, tyto ptáky, tento hmyz, tyto řeky a tyto kameny, všechno, všechno je ... uchovááno, proměněno a učiněno chrámem požehnané Trojice. A my ... žijeme ve velkolepém domě jako jedna rodina, minerály,

rostliny, zvířata a lidé s Otcem, Synem a Duchem Svatým. Amen.

Připojte se ke mně, sestry a bratři, nyní a po zbytek svých životů, abychom se otevřeli tomuto pozitivnímu proudění života... Nebojte se ... ať ve vás zazní tato modlitba:

Bože pro nás, kterému říkáme Otče.

Bože po našem boku, kterému říkáme Synu.

Bože v nás, kterému říkáme Duchu.

Ty jsi věčné tajemství, které buduje, rozvíjí a oživuje všechno, také nás a také mne.

Žádné jméno nestačí tvé velikosti a tvé dobrotě.

To, kým jsi, vidíme jen v tom, co je.

Prosíme o takové dokonalé vidění - jako bylo na počátku, je teď a bude vždycky. Amen. (Ať se stane.)

(Podle Richarda Rohra, františkánského kněze a ekumenického učitele a autora mnoha knih, z knihy Božský tanec. Trojice a vaše proměna.)

Proč vlastně Boží Trojice?

Trojice není matematická hádanka, je otevřeným společenstvím, které zve člověka k sobě. Toto tajemství není určeno k rozluštění, ale k víře, obdivu a přijetí. - Bůh Otec je osoba, před kterou můžeme pokleknout, uznat jeho velikost a moudrost a děkovat mu za stvoření. Je to ten, který přijímá člověka takového, jaký je, i v jeho slabosti a křehkosti. Dokáže být veliký a pevný, ale také něžný a pozorný. Bůh, který stvořil celý vesmír. - Bůh Syn je ten, který opravdu miluje Otce nade všech-

no. Vidí jeho lásku k lidem, je to Ježíš, který na sebe vzal lidské tělo a přiblížil se k nám, aby nás zachránil sebeobětováním. - Duch Svatý je Duch Ježíšův. Bůh, který k nám přichází do našeho každodenního života i života víry, který nás vede k modlitbě. Učí nás rozlišovat, co je dobré a co špatné. Dává nám sílu ke skutkům lásky, učí nás milovat Boha a milovat bližní a také to, abychom měli rádi sama sebe. A přes tuto různost osob je to jediný Bůh, v jednotě, tajemství a krásě. Náš Bůh je Bůh vztahů, Bůh lásky a Bůh společenství.

A jednota lásky je zdrojem života církve. Má-li být církev obrazem Trojice, vydávat o ní svědectví, je povolána být místem přijetí, vzájemnosti a odpuštění, místem sdílené důvěry. Je povolána žít z Trojice, být jejím obrazem - prostorem, kde se žije jednota v různosti, kde láska není uzavřená do sebe, nýbrž směřuje ven: tvoří, zachraňuje, shromažďuje.

Slavit Nejsvětější Trojici tedy znamená nechat se vtáhnout do Božího stylu života: vystoupit z uzavřenosti, překonat nedůvěru, a otevřít se lásce, která dává sebe. To je cesta, kterou nám ukazuje Duch pravdy - Duch, jenž stále vede církev k Otcovi skrze Krista. On není hlasem minulosti, nýbrž dechem přítomnosti a nadějí budoucnosti. Ať jsou naše vztahy - v rodině, ve farnosti, mezi lidmi - obrazem Trojice. Ať naše slova, gesta i rozhodnutí vydávají svědectví o tom, že Bůh je láska.

Sláva Otcovi i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku, i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Jana Gottwaldová

Zacheus

Poslyšte dvě verze zprávy o jedné dávné události:

Ježíš procházel Jerichem. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby ho uviděl. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: jestli dáš polovici svého majetku chudým, a pokud jsi někoho o něco ošdil a nahradíš mu to čtyřnásobně, zůstanu dnes v tvém domě.“ On rychle slezl dolů a s radostí to udělal. Všichni pokyvovali a pochvalně říkali: „Obrátil i tak zatvrzelého hříšníka!“ Zacheus řekl Pánu: „Všechno jsem splnil.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu zasloužená odměna. Syn člověka přišel hledat a přátelit se s těmi, kteří jsou toho hodni.“

Ježíš procházel Jerichem. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby ho uviděl. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!“ Zacheus řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, jestli jsem někoho o něco ošdil, nahradím mu to čtyřnásobně!“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“

Tak schválně, která verze je podle sv. Lukáše (Lk 19,1-10) a která je její per-verzí? Která z nich je *eu angelion*, dobrá zpráva?

MiM

P O Z V Á N Í *na červen*

V pondělí **1. června** je **uzávěrka pro přihlášení na letošní Tělesnou obnovu.**

Ve čtvrtek **4. června** v 10.00 proběhne v sále kostela sv. Václava **Klub seniorů** s naším farníkem, malířem Igozem Hlavinkou na téma „Moje cesta k umění“.

V neděli **7. června** v 19.00 proběhne v sále kostela sv. Václava další **setkání nad otázkami naší víry**, tentokrát na téma „Jak může být Bůh současně spravedlivý i milosrdný“.

V pátek **12. června** se koná **výlet pro seniory** do poutního místa Hrádek u Vlašimi a do Vlašimi k P. Jaroslavu Konečnému. Podrobnosti u Hany Kučerové Rechnerové.

V pátek **19. června** bude mše sv. v kostele sv. Václava výjimečně již od 17.00.

O prodlouženém víkendu **19. až 22. června** se koná již třináctý ročník

Tělesné obnovy naší farnosti v Horním Poříčí.

V neděli **28. června** bude jen **jedna mše svatá od 9.30** v kostele sv. Václava, protože tímto dnem u nás začíná platit prázdninový pořad bohoslužeb, viz poslední stranu.

Ve dnech **2. až 9. srpna** se uskuteční **farní tábor** pro děti v Zásmukách.

V neděli **20. září** proběhne **Farní den**, slavit budeme společně jednu mši svatou od 10.00 v kostele sv. Václava.

V pondělí **28. září** je **slavnost sv. Václava**, kterou oslavíme mší svatou od 10.00 v jemu zasvěceném kostele. Navečer se pak uskuteční tradiční **Svatováclavský průvod**, v jehož čele pojede sv. Václav na koni. Průvod vyrazí v 17:00 od kostela sv. Mikuláše ke kostelu sv. Václava, kde proběhne tematický program: zpívání Svatováclavského chorálu, čtení legendy o sv. Václavu a další akce.

Digitální akademie pro seniory

V sále u kostela sv. Václava ve středu 17. června proběhne od 15 do 18 hod. Digitální akademie pro seniory na téma digitální bezpečnosti a základů využití umělé inteligence. Cílem je, aby účastníci rozpoznali možný podvodný telefonát, e-mail apod. a věděli, jak se v takové situaci zachovat, dále pak aby se naučili bezpečně a prakticky využívat umělou inteligenci. Program je rozdě-

len do dvou částí oddělených přestávkou s drobným občerstvením.

Akci nepořádá naše farnost, ale je zdarma pro seniory z naší farnosti i odjinud, můžete tedy pozvat i své přátele či známé. Stačí se přihlásit e-mailem paní Evě Lejsalové (eva.lejsalova@ikdp.cz), popř. osobně u Míly Müllera mladšího, kde je možné získat i další informace.

MiM

Pout' do Turecka

Letošní pout' s duchovním doprovodem P. Stanislawo Góry se uskuteční 17. až 30. srpna. Sice vede Tureckem, ale ve skutečnosti navštívíme čtyři kultury, které v Přední Asii byly předtím, než Anatolii obsadili Osmané.

Začneme Arménií, jejíž centrum bylo okolo jezera Van. Navštívíme Kars a Ani, bývalé hlavní město Arménie, první noc strávíme na jihozápadním úpatí majestátní hory Ararat. Projedeme oblastí, kde v roce 1915 došlo ke genocidě Arménů, a nakonec navštívíme jedno z nejkrásnějších míst naší cesty – arménský kostel sv. Kříže na ostrově Achtamar v jezeru Van.

Dostaneme se tak trochu do Mezopotámie, přejedeme řeky Tigris i Eufkrat (obě pramení v tureckých horách) a v jihovýchodním Turecku navštívíme dva syrské kláštery Mor Gabriel (založen 397) a Mor Hanayo, kde od 12. století sídlil patriarcha Antiochie. Oba působí nepřetržitě od svého založení.

Pak dojedeme k nepříliš dávno objevené historické (nebo lépe prehistorické) památce mimořádného významu – Göbekli Tepe. Uvidíme monumentální megalitické stavby z 10.–9. tisíciletí př. Kr. (!) (asi o 6 až 7 tisíc let starší než

egyptské pyramidy nebo známé Stonehenge).

Závěr strávíme v Kapadocii, kde se také vrátíme do byzantské doby, se spoustou kaplí s krásnými freskami v městečku Göreme a jeho okolí, většinou vytesaných do skály. Cesarea kapadocká (nyní Kayseri) také byla významným církevním centrem.

Navštívíme také Tarsus, rodiště sv. Pavla z Tarsu a pro zájemce je připravena krátká návštěva Nicey (Nikáji), nyní Izniku, kde se konaly dva ekumenické církevní koncily v letech 325 a 787.

Podíváme se i na oblíbenou turistickou kuriozitu – horu Nemrut s obřimi kamennými hlavami.

Odlétáme 17. srpna z Prahy do Karsu s přestupem v Istanbulu, odtud autobusem až do Göreme a z Kayseri letíme (opět přes Istanbul), abychom byli v Praze 30. srpna ráno.

Cena včetně dopravy, ubytování, průvodců a vstupů činí 35 500 Kč. Zájemci se mohou ozvat e-mailem na adresu hanka.kucerech@gmail.com, příp. zavolat na č. 721 444 323.

Luděk a Hanka Kučerovi

Pořad bohoslužeb do soboty 27. června

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svátost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Pořad bohoslužeb od 28. června do 30. srpna

neděle	9.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise) obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Ne-prodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího dvojčísla je plánováno na 28. června 2026, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 19. června. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rückl. Korektura: Alena Lišaj Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.